

[Ministeren for offentlige arbejder]

var det undgåeligt – denne usikkerhed og bekymring og tvivl om bosted og børns skolegang og mange, mange andre ting, som opstår i familier, herunder i mange landbrugsfamilier, hvor der altså nu er ligesom en dobbeltbeslutning forestående. Man ved ikke rigtig, om man er købt eller solgt, men forhåbentlig vil disse familier kunne tage det med ro og sige, at der ikke er truffet nogen uigenkaldelig beslutning.

Jeg skal så tilsige, således som jeg gjorde det allerede ved første behandling, at jeg naturligvis vil fortsætte bestræbelserne for de planer, der foreligger, så de ikke forsinkes. Det drejer sig både om tekniske undersøgelser og om myndighedsforhandlinger, og det kan dreje sig om besigtigelser. Jeg skal selvfølgelig fremsætte det lovforslag, som et flertal pålægger mig at fremsætte, og skal i øvrigt tilsige, at jeg vil følge beslutningen så loyalt, men også så ansvarsbevidst, som det er mig muligt.

J. K. Hansen (S):

De borgerlige partiers ordførere har i denne sag kørt det skarpe skyts i stilling mod socialdemokratiet. Jeg skal henvise til min ordførertale under redegørelsesdebatten den 3. marts i år, Folketingstidende 1982–83 sp. 6800. Der kan man helt klart læse, hvad jeg sagde ved denne lejlighed. Derfor burde man faktisk rette skytset imod sig selv, for det er ikke socialdemokratiet, der har forladt broen. Det er regeringspartierne og regeringen, der har forladt broen. Det kan godt være, at ministeren har nogle helt klare intentioner. Han har bare ikke sin regering med sig. Det beklagede jeg den 3. marts i år, og det er grundlaget for, at vi tilslutter os det radikale forslag. Det glæder mig, at ministeren har bemærket vore bemærkninger i betænkningen, hvor det helt klart siges, at vi fortsat går ind for en fast forbindelse over Store Bælt, men at vi mener, at den investering, vi nu går ind i, er en meget nyttig investering, fordi vi simpelt hen ikke tror på – det er ikke mistillid til ministeren, om jeg så må sige, i den forbindelse – at regeringen får sig taget sammen til at træffe en afgørelse i 1985. Derfor vil det her være en meget nyttig investering frem til århundredskiftet.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Trods nogen faktisk uenighed om, hvordan der skal stemmes til dette forslag, vil jeg gerne sige tak til socialdemokratiets ordfører for de ting, han sagde her, idet jeg har hæftet mig ved dette, at hr. J. K. Hansen mener, at regeringen har forladt broen. Det er vi uenige om. Det kom også til udtryk ved førstebehandling. Det skal jeg ikke tage op igen, men kun sige, at det mener jeg helt afgjort ikke regeringen har. For mig er det afgørende vigtigt at vide, at når vi – for at blive i hr. J. K. Hansens terminologi og anlægge hans tankegang – atter bestiger broen, vil vi dér træffe socialdemokratiet, og så håber jeg og er overbevist om, at vi kan følges ad over.

Dohrmann (FP):

På en måde er jeg også meget glad for det, den socialdemokratiske ordfører sagde, for det er nemlig sagen i en nøddeskal. Den indbyrdes splid, der er de fire regeringspartier imellem, er jo indirekte skyld i, at dette forslag overhovedet er blevet fremsat. Hvis de fire regeringspartier havde været enige i kravet om, at nu skulle vi have truffet en beslutning om den faste forbindelse, er jeg helt sikker på, at så var dette forslag aldrig dukket op.

Men når vi så samtidig hører den socialdemokratiske ordfører sige, at han ikke tror, at der kommer nogen afgørelse frem før til århundredskiftet, synes jeg godt nok, det er meget, meget betænkeligt. Jeg ved ikke, om det skal tolkes derhen, at hr. J. K. Hansen mener, at firkløverpartierne fortsætter frem til år 2000 eller deromkring. Det kunne da godt opfattes sådan, men det, der bare er helt galt i dette, er, at samtidig – det gælder nogle af de partier, som bærer dette forslag igennem – giver disse partier udtryk for, at de vil have en fast forbindelse.

Her vil jeg igen forsøge at få et svar fra ordføreren for forslagsstillerne, hr. Bilgrav-Nielsen. Vil det ikke være spild af penge, såfremt man vedtager dette forslag og så eventuelt næste år vedtager, at nu skal man i gang med en fast forbindelse over Store Bælt? Hvad ville forslagsstillerne sige, hvis det gik sådan? Vil man så ikke indrømme, at i hvert fald hovedparten eller mange af de 600 mill. kr. er spildt? Jeg går da også ud